

עת"א 4532/05/14 - זיאד זידאן נגד ועדת השחרורים, במקום מושבה בבית הסוהר צלמון

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 4532-05-14 זידאן(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני כב' השופט שאהר אטרש - אב"ד

כב' השופט יונתן אברהם

כב' השופטת יפעת שיטרית

העותר: זיאד זידאן (אסיר) ע"י ב"כ עו"ד איאד חליחל

נגד

המשיבה: ועדת השחרורים

ועדת השחרורים

במקום מושבה בבית הסוהר צלמון

ע"י פרקליטות מחוז צפון (פלילי)

פסק דין

1. ביום 5.3.14 הורשע העותר בעבירות נשוא מאסרו הנוכחי - נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, שימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף ואי ציות להוראת שוטר. בית משפט השלום לתעבורה בצפת גזר עליו את העונשים שלהלן: מאסר בפועל למשך 5 חודשים החל מיום 24.2.14, פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של שנתיים, פסילה על תנאי 12 חודשים למשך 3 שנים, 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים.

2. משנשא העותר שני שלישים מתקופת המאסר שעליו לשאת, דחה נציב בתי הסוהר (להלן: "הנציב") את בקשתו לשחררו על תנאי מנשיאת יתרת תקופת המאסר. בהחלטתו מיום 1.5.14 ציין הנציב, כי "האסיר מהווה סכנה לשלום הציבור; מאסרים קודמים, רקע עברייני קודם לפני המאסר. נימוקים נוספים: לנ"ל מאסר קודם, נראה כי שב לסורו, ללא מורא מהדין".

העותר אינו משלים עם החלטתו של הנציב ומכאן עתירתו שבפנינו.

3. העתירה הוגשה על ידי העותר עצמו, אך לדיון בעתירה התייצב עו"ד איאד חליחל, אשר טען בשם העותר. על-פי הנטען בנימוקי העתירה, מדובר במאסרו הראשון של העותר, התנהגותו בבית הסוהר הנה למופת ולא נשקפת כל סכנה משחררו המוקדם.

ב"כ העותר טען ארוכות בפנינו. לטענתו, עסקינן בהחלטה "שבנויה מטופס" כאשר המשבצת הראשונה הנוגעת לשאלה אם האסיר אינו ראוי שחרור מוקדם על רקע תפקודו בבית הסוהר, לא מולאה על ידי הנציב, ואילו המשבצת השנייה, המתייחסת למסוכנותו של האסיר מולאה בצורה שגויה, שכן אין לחובת העותר מאסרים

קודמים, זולת מאסר אחד בעבודות שירות למשך חודש ימים, והוא לא קיבל בעבר שחרורים על-תנאי; בנוסף, אין לעותר רקע עברייני חמור שיש בו כדי להצדיק החלטת הנציב בדבר מסוכנותו של העותר לציבור; לטענת ב"כ העותר העבר הפלילי של העותר הנו מלפני שנים רבות ועסקין בעותר שרישיון הנהיגה שלו פקע בשנת 2003 ולא חודש, ולא במי שאין לו רישיון נהיגה כלל. עוד נטען, כי העבירה הנוכחית בוצעה שבועיים לפני תום תקופת הפסילה שהושתה על העותר, כך שמכלול הנתונים אינו מצדיק את קביעת הנציב אודות מסוכנותו של העותר, כאשר זה מרצה את עונשו ללא כל בעיות מיוחדות.

באשר לנטען בתגובת ב"כ היועמ"ש אודות העדר טיפול, טוען ב"כ העותר, כי הנציב לא שקל עניין זה ולא ציין זאת כסיבה לדחיית בקשתו של העותר, הגם שאין תכניות טיפול לאסירים המרצים עונשים קצרים, כך ששאלת הטיפול אינה קשורה בעותר כאשר אף אחד מגורמי הטיפול לא פנה אליו.

לבסוף הגיש ב"כ העותר דו"ח סוציאלי מטעם המחלקה לשירותים חברתיים במועצה המקומית ג'ש לפיו, הלשכה נענתה לבקשתו של העותר לקבלת עזרה טיפולית ומנהלת הלשכה הסכימה לקבלו לאחר שחרורו לטיפול אינטנסיבי. בנוסף, הוגש מכתב מטעם מר זידאן מוסטפא, אחיו של העותר, המוכן לקבלו לעבודה במוסך שבבעלותו באופן מדי, להשגיח ולפקח עליו ולדווח ככל שיידרש.

4. ב"כ היועמ"ש חזרה על הנטען בכתב התשובה בהדגישה, כי החלטת הנציב נסמכת על המלצות גורמי הטיפול וסגן מפקד הכלא; עוד נטען, כי העותר ממתין לפתיחתה של תכנית ייעודית של עברייני תעבורה. לטענת ב"כ היועמ"ש, לא נפל פגם כלשהו בהחלטת הנציב.

5. לאחר עיון בנימוקי העתירה והתגובה וכן בתיק הועדה ולאחר שמיעת טיעוני ב"כ הצדדים, אנו מחליטים לדחות את העתירה.

עיון בהרשעות התעבורה הקודמות של העותר מלמד, כי עד להסתבכותו בעבירות נשוא מאסרו הנוכחי, עמדו לחובתו 39 עבירות תעבורה, הכוללות עבירות חמורות כמו אי-ציות להוראות שוטר, מהירות מופרזת, עקיפה מסוכנת, חוסר ביטוח, פקיעת רישיון נהיגה ונהיגה בזמן פסילה. ביום 8.9.13 הורשע העותר בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה וחוסר ביטוח ונגזר עליו מאסר בפועל למשך חודש ימים בעבודות שירות, וכן 5 חודשי מאסר על תנאי ו-6 חודשי פסילה. למרות עונשים אלה ועל אף העובדה שהעותר סיים לבצע את עבודות השירות בחודש ינואר 2014 וחרף המאסר המותנה שריחף מעל ראשו, בחר העותר לנהוג פעם נוספת בזמן פסילה, ואף הרהיב עוז ולא ציית להוראות שוטרים שקראו לו לעצור.

עינינו הרואות, כי עסקין בעותר רצידיביסט בתחום התעבורה, אשר חרף העונשים שהוטלו עליו וההזדמנויות שניתנה לו בעבר הוא "שב לסורו ללא מורא מהדין", כפי שציין הנציב בהחלטתו. בנוסף, לחובת העותר עבר פלילי בעבירות אלימות, אם כי האחרונה היא משנת 1998.

6. על-פי חוות דעת סגן מפקד הכלא מיום 27.4.14, העותר אינו מומלץ לשחרור מוקדם "עקב רקע עברייני קודם ומכביד בעבירות הכרוכות בדיני נפשות"; על-פי חוות דעתו מיום 30.3.14, "לאור

עבירותיו ובהעדר טיפול אין אנו ממליצים על שחרורו המוקדם". על-פי גורמי הטיפול, העותר מודה במיוחס לו אך ממזער מחומרת העבירה, שוהה באגף משתלבים, מגלה מוטיבציה ראשונית לכל טיפול שיוצע לו, ולפי התרשמות ראשונית מדובר באסיר ללא דפוסים עבריינים בולטים וללא תובנה לחומרת מעשיו.

7. מטיעוני ב"כ היועמ"ש בפנינו עולה, כי העותר ממתין לפתיחתה של קבוצה ייעודית של עברייני תעבורה, אך נכון למועד מתן החלטתו של הנציב, העותר לא עבר כל טיפול בין כותלי הכלא והוא חסר תובנה לחומרת מעשיו ולסיבות שהביאו אותו לביצוע העבירות פעם אחר פעם, דבר המצביע על "המסוכנות התעבורתית" הנשקפת ממנו.

8. אמנם עסקינן בעותר שהתנהגותו בכלא תקינה, אך מכל האמור לעיל עולה תמונה, כי שחרורו יסכן את שלום הציבור, שכן הוא לא עבר טיפול בין כותלי הכלא וחרף הזדמנויות שקיבל בעבר, המשיך לבצע עבירות מאותו סוג, ומשכך לא מתקיים בעניינו התנאי השני הקבוע בסעיף 2 לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א - 2001, קרי "**כי שחרורו אינו מסכן את שלום הציבור**".

9. נוכח המקובץ לעיל, אנו קובעים, כי החלטת הנציב הנה סבירה ולא נפל בה כל פגם המצדיק התערבותנו.

אשר על כן, אנו מורים על דחיית העתירה.

ניתן היום, י"ח אייר תשע"ד, 18 מאי 2014, בהעדר הצדדים.

י' שטרית, שופטת

י' אברהם, שופט

ש' אטרש, שופט
[אב"ד]